

מסורת של קדושה

הַרְאֵב"ד: רוח הקודש בבית המדרש

ספור מפלא על למוד תורה,
ה', ואור שירד מן השמים.

לפני 850 שנה

בעיר רחוקה בצרפת, חי
רב גדול וצדיק קראו לו
רבי אברהם בן דוד, או
בקצור: הר"אב"ד.

הר"אב"ד אהב את ה' בכל
לבו והקדיש את חייו לימוד
התורה הקדושה שלנו.

תורה באהבה

תורה באהבה

הַרְאֵב"ד עָמַד בְּרֹאשׁ יְשִׁיבָה גְּדוֹלָה.

בְּלִתּוֹת בֵּית הַמְדָּרֶשׁ הָיוּ פְּתוּחוֹת, וְתַלְמִידִים רַבִּים בָּאוּ לְלַמֵּד אֵיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹן ה'.
הַרְאֵב"ד תָּמַךְ בְּתַלְמִידָיו וְדָאָג לָהֶם, כִּי יֵדַע שֶׁהַתּוֹרָה הִיא הָאוֹר שֶׁל הָעוֹלָם.

מתנה רוחנית

יום אחד, הגיע לישיבה ספר חדש ומיוחד ביותר – ספר "משנה תורה".
את הספר הזה כתב הרמב"ם, ענק התורה ממצרים. הראב"ד הודה לה' על הספר
הקדוש והתחיל מיד ללמד בו.

לְבַרְר אֶת הָאֵמֶת

הֲרֵאָב"ד קָרָא אֶת פְּסָקִי
הֲרַמְבַּ"ם בְּעֵינָיו רַב.
הַמַּטָּרָה שְׁלוֹ הִיְתָה אֶחָת:
לְגַלוֹת אֶת הָאֵמֶת שֶׁל ה'!

בְּמִקְוֹמוֹת שְׂבָהֶם חָשַׁב
אַחֲרַת מֵהֲרַמְבַּ"ם, הוּא
כָּתַב הָעֲרוֹת חֲכָמוֹת בְּסוּף.
לְהָעֲרוֹת הָאֵלֶּה קוֹרְאִים:
"הַשְּׁגוֹת הֲרֵאָב"ד".

מצוות חג הסיכות

כַּאֲשֶׁר הִרְאָב"ד לָמַד
אֶת הַסֵּפֶר, הוּא הִגִּיעַ
לְ"הִלְכוֹת לוּלָב".

הוּא קָרָא אֶת הַהִלְכוֹת
שֶׁל הַרְמַג"ם עַל אַרְבַּעַת
הַמִּינִים, הַמִּצֻּה הַנִּפְלְאָה
שֶׁה' נָתַן לָנוּ כִּדִּי לְשִׁמְחָה
בַּחֵג בְּאַהֲבָה.

ראש ההדס

נְשִׁלָּשָׁה עָלֶיךָ
בְּקֶוֶן אֶחָד

מְבַנֶּה הַהֵדֶס הַכָּשִׁיר

אֶחָד מֵאַרְבַּעַת הַמִּינִים הוּא הַהֵדֶס. | כִּדִּי שֶׁהַהֵדֶס יִהְיֶה כָּשִׁיר וּמְהוּדָר,
עָלִיו לְהִיּוֹת שָׁלֵם. הַחֵלֶק הָעֲלִיּוֹן בְּיוֹתֵר שֶׁל הָעֵנָף נִקְרָא "רֹאשׁ הַהֵדֶס".

הַשְׂאֵלָה הַהִלְכֵתִית

מָה קוֹרָה אִם הָרֹאשׁ הַזֶּה נִחְתָּךְ וְחָסֵר? לְהִדָּם כָּזֶה קוֹרְאִים "שְׁנִקְטָם רֹאשׁוֹ".
כָּעֵת מִתְעוֹרֶרֶת שְׂאֵלָה גְדוֹלָה וְחֹשׁוֹבָה בַּהֲלָכָה: הֲאִם מִתֵּר לְבָרֵךְ עַל הִדָּם כָּזֶה, אוֹ שְׂמָא הוּא פָסוּל?

פֶּסֶק הַרְמַב"ם

הַרְמַב"ם פֶּסֶק בְּסִפּוּר הַלָּכָה בְּרוּרָה:
"הֵדֵם שְׁנֵקֶטֶם רְאוּשׁוֹ – כָּאִשׁוּר!"

לְפִי דַעַת הַרְמַב"ם, אֲפִלּוּ אִם הַחֶלֶק
הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַהֵדֵם נִחְתָּךְ, עֲדִין
אֲפִשֶׁר לְקַיֵּם בּוֹ אֶת מִצְוַת ה' וּלְבָרֵךְ
עָלָיו בַּחֲגֵי הַסִּכּוּת.

כָּאִשׁוּר

זְכוֹרוֹן שֶׁל קְדוּשָׁה

הֲרָאב"ד קָרָא אֶת דְּבַרֵי הַרְמֵב"ם
הַרְמֵב"ם וְנִפְעָצָר.

הוא יָדַע שֶׁהַרְמֵב"ם הוא צַדִּיק
עָצוּם, אֲךָ הוּא נִזְכָּר בְּמִשְׁהוֹ פֶּלֶא
שֶׁקָּרָה בִּישִׁיבָתוֹ שָׁנִים רַבּוֹת לְפָנָי
רַת לְפָנָי כֵּן. הוּא נִזְכָּר בְּרִגְעַ
קְדוּשָׁה שָׁבוּ ה' הָאִיר לָהֶם אֶת
הָאֱמֶת יִשְׂרָאֵל מִן הַשָּׁמַיִם.

הָאָרָה שְׁמַימִית

הַרְאָב"ד נִזְכֵּר שְׁיוֹם אֶחָד, בְּאַמְצֵעַ לְמוֹד הַתּוֹרָה...
"הוֹפִיעָה רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ בְּבֵית מִדְרָשָׁנוּ!"
ה' בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ שָׁלַח אֲלֵיהֶם הָאָרָה מִן הַשָּׁמַיִם. אִוֵּר
אֱלֹהֵי מִפְּלֵא, שֶׁמֶרְאָה לְצַדִּיקִים מָה הִיא הַהֲלָכָה הַנְּכוֹנָה!

הַהִכָּרָעָה מִלְמַעְלָה

בְּאוֹתוֹ יוֹם קָדוֹשׁ, גִּלְתָּה לָהֶם
רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אֶת הָאֱמֶת:

הַדָּם שֶׁנִּקְטַם רֹאשׁוֹ –
פָּסוּל לַמִּצְוָה!

הֵם הִבִּינוּ מִהַשְׁמַיִם
שֶׁהַדִּין הַנָּכוֹן הוּא
שֶׁלֹּא מְבָרְכִים עַל הַדָּם
שֶׁהָרֹאשׁ שָׁלוֹ חָסֵר.

מַחֲלָקֶת לְשֵׁם שָׁמַיִם

הַדָּם שֶׁנִּקְטָם רֹאשׁוֹ

הַרְאָב"ד

הַרְמַב"ם

פָּסוּל

כָּאִשׁוּר

וְאֵלֹהֵי וְאֵלֹהֵי דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים!

מָה לְמַדְנוּ עַל הַמַּחֲלָקֶת?

הַרְמַב"ם קָבַע שֶׁהַדָּם כָּאִשׁוּר מֵתוּךְ לְמוֹדוֹ בַּסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים.
הַרְאָב"ד קָבַע שֶׁהַדָּם פָּסוּל מֵתוּךְ מָה שֶׁהַתַּגְלָה מֵרוּחַ הַקּוֹשׁ.
שְׁנֵיהֶם צְדִיקִים גְּדוֹלִים שְׂאֵהָבוֹ אֶת ה'!

מָקוֹם הַנִּיחוּ לִי

הָרָאב"ד כָּתַב אֶת הַסּוּד הַמְדִּהִים הַזֶּה
בַּהֲעָרוֹת שָׁלוֹ עַל סֵפֶר הָרַמְבַּ"ם.

הוא הוֹסִיף שָׁם מִשְׁפָּט מְלֵא בַּעֲנוּה:
וּמָקוֹם הַנִּיחוּ לִי מִן הַשָּׁמַיִם

הוא שָׁמַח שֶׁה' נָתַן לַחֲכָמִים שְׁלֹפְנִי
לְהַנְשִׂאֵיר לוֹ דְּבָרִים חֲדָשִׁים וַחֲשׂוּבִים
שֶׁהוא עֲצָמוֹ יִגְלֶה לָעַם יִשְׂרָאֵל!

הָאוֹר מֵאִיר גַּם הַיּוֹם

מָה אֲנַחֲנוּ לוֹמְדִים?

כַּאֲשֶׁר אֲנוּ לוֹמְדִים תּוֹרָה בְּעַמָּל, בְּתַפְלָה, וּבִאֲהָבָה גְּדוֹלָה לָהּ – שֶׁעֲרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּחִים גַּם עֲבוּרֵנוּ!
ה' אוֹהֵב אֶת יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹמְדִים, וּמֵאִיר עָלֵינוּ אֶת אוֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
שֶׁנִּזְכֶּה כָּלֵנוּ לְלַמֵּד וּלְגַלּוֹת אֶת אִמְתּוֹת ה'!